ע"שן, ד) תוספתא דדמאי פ"ב

ה"ו ע"ם וחוליו חלב: ע"ם.

כ) בכורות ל:, ו) לעיל ט.

ס) בכורות ל., ו) לשני פנ.
סמחים לה, 1) [הססרים]
סחורם, ז'יק, 2) הססרים
סוויקלא בן, 2 [סמן, 5]
ס. ז'ין דמשמע מתוילה. ז'יק, מ'ן דמשתע מתוילה, ז'יק, מ'ן מ'יד דקלאמר ול ב, ז'יק, ו' דמרכה אפילו בית
בס"י, 2) דמרכה אפילו בית
בס"י, 2) דמרכה אפילו בית

ם) רש"ק, ע) לסולתן הס"ד אח"כ ד"ה שנאמר המקריב

. אומו כו' מודה בעבודה כו'

נקט שאינו מודה בעבודה.

אין מוליאין], **ק)** לקמן דמעכבא כו' האי טעמא בעי

כהן. ל"ק,

ה א מיי' פי"ז מהל' מעה"ק הל"ו: ו ב מיי' פ"א מהל' צכוריס הל"א:

הנ״ח: ז ג מייי פי״ב מהלי מעה״ק הלי כג ופי״א מהלי פסוה"מ הל"ז:

תורה אור השלם

 הַמַּקְרִיב אֶת דַּם הַשְּׁלְמִים וְאֶת הַחַלֵּב מבְּנִי אַהַרן לו תַהְיָה שוק הַיְּמִין לְמַנָה: ויקרא ז לג יידי... 2. ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה

מוסף רש"י שישים נבללין ששים ואחת אין נכללין. דעד ששים יכולין ליכלל ככלי חחד בלוג חחד, וחליכה דר' בלוג אחד, ואליבא דר' אליעזר בן יעקב נקט לה דחמר בפרק שתי מדות אפילו מנחה של ששים עשרון . אין לה להיות אלא לוגה (להלן קג:). כל הראוי (להלן קג:). כל הראוי לבילה. כגון ששים עשרונים לבילה. כגון ששים עמרונים ראוים ליכלל מלוג אין בילה מעכבת בו. דאפילו לא כלל כטר בילה מעכבת בו. דבעינן שיהא ראוי ליכלל (שם). וכל שאין ראוי לבילה בילה מעכבת בו. להתקיים בה מלות מנחה . (יבמות קד: וכעי״ז קידושין רה) והרי הוא כמביא מנחה מן הקטנות דאינה כלים, שכל דבר שלוה הקב"ה להביא יש דבר שלוה הקב"ה להימי א עימוב בעיקר הבאמו להכיא מ באומו ענין שלוה הכמוב ולא בעין אחר, אבל מצוות האמורות באותה מצוה, כגון מוסה בקרבן, בלילה במנחה, שמעכבין אם נילה במנחה, שמעכבין אם נילה במנחה, מוסריו נושרה בהרב אי מעלכין (רשב"ם ב"ב פא: בעבודה. שאמר בלבו דברי סגל הן ולא זוה המקום הכל הן ולה זוה המקום הכל הן ולא זוה המקום להקרב לו הקרב לו קרבנות לול משם בבדונה. אין לו חלק בבדונה. אין לו חלק בבדונה. אין לו חלק המלכה היציקות והבלילות. שנותן שמן המנות במולה ומולך במולה בחלים היציקות הבילים היציקות המולח המקום היציקות המולח המולח היציקות המולח עליה שמן לקיים בה מצות יציקה, ויצק עליה שמן כדאמרינן באלו מנחות דכולן . לריכות ג' מתנות שמן הפתיתות. מנחת מחבת ומרחשת ומנחת מאפה תנור ומרחשת ומנחת ממפה מגור שהיו נמנחת לחתר מפיה שהיו נקמלות לחתר מפיחתן ומחזיכן לפולתן וקומך דכתיב פתוח מחתר במלחות. במלח מעלק (ויקרא ב) התבופות. מילון ומילה לל מל התנחום תייבית ומילה לל מל התנחום הייבית המנחות מוצרים במנחות מוצרים במנחת מוצרים במ טעונות תנופה והגשה והתם מפרש להו יש טעונות תנופה ולא הגשה הגשה ולא תנופה הניתזין בחוץ, שחיטה לא קחשיב שאף הזר כשר בה עגלה. נכסנים היא כדכתיב (דברים כא) ונגשו הכהנים בני לוי טהרת ונגם הכסנים כני נוי טהרת מצורע. כלפרים לחות בין מבפנים. במקדש כדכתיב (ויקרם ע) וישם מהרן את ידיו וגו' בין מהחוץ. בגבולין בכל עיר ועיר בבית הרומה מרבו שרבר משור הכנסת מבני אהרן. סיפיה דקרא דלעיל הוא (חולין

בי אין נבללים מאי הוי הא תנן לא בלל כשר. ואס תאמר מכל מקום כיון דלכתחילה מלוה לבלול לריך להביא מנחה שיכולה נבללין בלוג אחד: ששים ואחד אין נבללין. בלוג אחד הילכך לא יביא ס"א להיבלל יו וו"ל כיון דהאי גברא לקרבן גדול מיכוון היה לו להביא עשרונים בכלי אחד לפי שאין רשאי לחת שם שני לוגין וכר' אליעור

> נדר בכלי אחד לא יביא בשני כלים ואם הביא פסול הילכך אי לא הוה בילה מעכבא היה לו להביא בכלי ממד ^{ה]}: **ואמר** ר' זירא כל הראוי לבילה בו'. וא"ת מנא ליה לר' זירא הא אין בילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לבילה לימא לא בלל כהן אלא זר כמו בלא בילה מעכבת בו מידי איריא הא כדאיתא ילק ושמא קים ליה דלא כתיבא עיכובא והא כדאיתא לא יצק לא יצק כהן אלא זר לא בבלילה ואם תאמר והא לי תנא בה בלל לא בלל כלל: או שפתת' פתים מרובות קרא דכתיבא בלילה במנחת מחבת כשרה: השתא לא פתת כלל כשרה פתין ומרחשת ומאפה תנור (ויקרא ו) ובנשיחים (במדבר ז) תריסר זימני מרובות מיבעיא מאי פתין מרובות שריבה ויש לומר דלא מישתמיט קרא דליכתוב בפתיתין ואיבעית אימא לעולם פתים מרובות בשום דוכתה ובללת בשמן בלשון לווי ממש ומהו דתימא התם הוא דאיכא תורת מ) וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת חלות עליהן אבל הכא דלא תורת חלות בו וא״ת מגליה דליבעי ראוי לבילה איכא ולא תורת פתיתין איכא קמ"ל לימא מאחר דבילה לא מעכבא וי"ל סברא מתניתין דלא כרבי שמעון יידתניא רבי בעלמא הוא כיון דכתב רחמנא בילה שמעון אומר יכל כהן שאינו מודה בעבודה דנבעי לכל הפחות ראוי לבילה וכן אין לו חלק בכהונה שנאמר יהמקריב את לגבי קריאה דחליצה דפ׳ מצות חליצה (יבמות דף קד:) וגם קריאה דביכורים דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה בפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף שוק הימין למנה מודה בעבודה יש לו חלק פא:) ובמכות (דף יח:) דבכל הנהו מייתי בכהונה שאינו מודה בעבודה אין לו חלק דרבי זירא אבל בפרק קמא דקידושין בכהונה ואין לי אלא זו בלבד מנין לרבות (דף כה.) קשיא טפי דבעי כל בשרו מ"ו עבודות יהיציקות והבלילות והפתיתות ראוי לביאת מים אפילו בית הסתרים והמליחות והתנופות וההגשות והקמיצות מנלן הא כיון דכחיב בשרו דמה והקטרות והמליקות יו והקבלות והזאות בשרו מאבראי וא״כ אפילו ראוי לא ניבעי וי"ל משום דכתיב כל בשרו והשקאת סומה ועריפת עגלה ומהרת מצורע ים [מ"מ] אהנילמימר דבעינן ראויוא"ת ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ מנין א"כ לכתחילה ניבעי רחיצה כמו בבילה ת"ל מבני אהרן עבודה המסורה לבני אהרן וקריאה וי"ל שאני הכא דכתיב בשרו כל ∞כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה דמשמע מאבראי וכאילו כתב בהדיא אמר רב נחמן לא קשיא כאן יו במנחת כהנים ורחץ מאבראי וא"ת בפ' נגמר הדין כאן במנחת ישראל מנחת ישראל דבת (סנהדרין ד' מה:) דאמר שמואל נקטעה קמיצה היא יסקמיצה ואילך מצות כהונה יד העדים פטור דבעיא קרא כדכתיב ומסיק תנאי היא ואיכא למ״ד חייב נימא הראוי לבילה כו׳ וי״ל דהתם אין סברא לפוטרו בשביל כך ואם תאמר בנדרים בפרק נערה המאורסה (דף עג.) דבעי חרש מהו שיפר לחשתו כו' ומספקינן ליה אי בעיא ראוי לשמיעה כדרבי זירא אי לא אמאי מספקינא ליה וי"ל משום דדילמא הא דכתב רחמנא ושמע אורחא דמילתא נקט שאין ראוי להפר אלא ע"י שמיעה: שריבה בפתיתין.

והמנן. בפרק המנחות והנסכים (לקמן דף קג:): ששים. עשרונים 6) לקמן קג. 2) ב"א שם ב"ב נכללין בלוג אחד: ששים ואחד אין נכללין. בלוג אחד הילכך לא יביא ס"א המש קדי הדם וה מכו מהו בללין בלוג אחד הילכך לא יביא ס"א משו קדי הדם וה מכו מהו עשרונים בכלי אחד לפי שאין רשאי לחת שם שני לוגין וכר' אליעוד הרם עה או אולין פלבי ב"א עשרונים בכלי אחד לפי שאין רשאי לחת שם שני לוגין וכר' אליעוד הרם בי אחד בי מדו עשרונים בכלי החד בפרק שתי מדות לחמו דף פתו אפילו למנחה של בכלי אחד משום דתנן בפרק המנחות והנסכים (לחמן דף קג:) שאם בן יעקב דאמר בפרק שמי מדות (לחמן דף פח.) אפילו למנחה של ששים עשרון אין לה אלא לוגה. ולי נראה דאפילו לרבנן דאמרי ששים לוג והתנן ששים "נכללין ששים וא' אין נכללין הים להו דאין נבללים יפה בכלי אחד: והויגן בה כי אינם נכללין מאי הוי והתגן לא כל הראוי לבילה. ששים עשרונים בלל כשרה יואמר ר' זירא כל הראוי לבילה

שראויין לבלל בלוג: אין בילה מעכבת בו. שמע מינה דאי נמי לא בלל כשר: ושאין ראוי לבילה. ששים ואחד מעכב בו מלות בילה ופסולה. אלמא מדשני לה אין בילה מעכבת בו שמע מינה לא בלל דמתניתין לא בלל כלל משמע וה״ה דלא ילק: שריכה בפתיחין. שפתתה יותר מדאי: ומהו דתימא התם. כי לא פתת כלל הוא דכשרה חידאיכא תורת חלות עליהן: אבל. פתת פתים מרובות אימא תיפסל: מחניתין. דמכשיר יציקה בזר דלח כר׳ שמעון: חמש עשרה עבודות. נשיחת כפים דבפנים ובחוץ חדא חשיב ליה: הקבלות. קבלת דם: בפנים. בעורה כדכתיב וישא אהרן את ידיו וגו' (ויקרא ט): בחוץ. בכל עיר ועיר: כל כהן כו'. אלמא מדחשיב יציקה בכלל עבודה המסורה לבני אהרן שמע מינה אסורה בזר: מקמילה ואילך כו'. כדכתיב ד] וילק ש הכהן וגו׳ דליהוי משמע מקמילה ואילך מלות כהונה: ממנחת ישראל. דיליקה במנחת ישראל כתיבי וגמרי׳ מינה שאר מנחות בפרק אלו מנחות (לקמן דף עה.) דדרשינן וילקת עליה שמן מנחה? לרבות כל המנחות לקמילה וליליקה: כאן בשאין נקמלות. ה] ההיא לישנא בתרא דרב נחמן אתא לרבויי מנחת נסכים ו] כמנחת כהנים דיליקה פסולה בזר:

לימד על יציקה ובלילה שכשירה בזר מנחת כהנים דלאו בת קמיצה היא מעיקרא בעיא כהונה אמר ליה רבא מכדי מנחת כהנים מהיכא איתרבי ליציקה ממנחת ישראל מה התם כשירה בזר אף הכא נמי כשירה בזר איכא דאמרי אמר רב נחמן לא קשיא כאן בנקמצות כאן נקמצות אמר ליה רבא מכדי שאין נקמצות מהיכא איתרבי ליציקה מנקמצות כנקמצות מה התם כשירה בזר אף הכא נמי כשירה בזר אלא מחוורתא מתניתין דלא כר' שמעון מ"מ דרבנן אמר קרא יויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן "הכהן וקמץ ימקמיצה ואילך מצות כהונה לימד על יציקה ובלילה שכשירה בזר ורבי שמעון בני אהרן הכהנים

סבר לה כמ"ד בפרק אלו מנחות (לחמן דף עה:) שקופל אחד לשנים ושנים לארבעה ולא כמ"ד מחזיר ^ט לפולתן שנאמר המקריב אותו כו': **בודה** בעבודה יש דו חדק. הכא נקט מודה בעבודה משמע אפילו מ"ח אלא שהוא רשע ובפרק הזרוע והלחיים (חולין דף קל.) אמרינן דאין נותנין מתנה לכהן עם הארץ שנאמר לחת מנת למחזיקים בתורת ה" ולא קאמר לכהן שאינו מודה מדכתיב מחזיקים ושמא יש לחלק דהתם בתרומות ומעשרות שאדם נותן לכל כהן שרוצה והכא בקרבן המתחלק לכל בית אב של אותו היום וסלקא דעתך שכולן שוין משום לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו קמ"ל קרא דצעינן מודה בעבודה: מברץ לרבות מ"ו עבודות. הכא לא חשיב הולכה דרבי שמעון לטעמיה דלא חשיב לה עבודה בסוף פרק קמא דובחים (דף יד:) משום דאיפשר לבטלה ומיהו קשה דאיכא חטאת הפנימית דאי אפשר לבטלה כדקאמר התם רבי שמעון בן לקיש ונראה דבכלל קבלה היא כדאמר התם דאפקה לקבלה בלשון הולכה ומיהו קשה דאכתי איכא עבודות טובא כגון תרומת הדשן וסידור מערכה ושני ג'זרי עצים ודישון מזבח הפנימי והמנורה ולחם הפנים ובזיכי לבונה ויש לומר דתנא ושייר אע"ג דתנא מניינא דאע"ג דפריך בפרק קמא דקידושין (דף מו:) גבי ד' מעניקים להן חגא ארבעה ואת אמרח חגא ושייר התם אסיפא סמיך דקתני ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן וגבי חורש חלם אחד בפרק בתרא דמכות (דף כא:) דפריך תנא תני שמנה ואת אמרת תנא ושייר שאני התם דמשמע דאתא לטפויי לאוי ובגיטין אשכחן בפרק קמא (דף ח.) דתנא מניינא ושייר גבי 🗘 שלש דברים בסוריא ובסוטה בפרק היה מביא (דף טו.) גבי בשלשה מקומות הלכה עוקבת את המקרא ומכל מקום לריך ליתן טעם מניינא למעוטי מאי ושמא חנא מניינא למעוטי שחיטה והפשט וניתוח שהיא עבודה שאינה מסורה לבני אהרן ולא חיישינן אם אינו מודה ⁶:

באן במנחת כחנים באן במנחת ישראל. ואם מאמר אכמי לימא מתניתין דלא כרבי יהודה ור׳ שמעון דתנן לא מלח כשר ולקתן בברייתא מוכח דמליחה מעכבא לר' יהודה ור"ש וא"א לפרש מתני' לא מלח כהן אלא זר כדמוכח לקמן:

מקמיצה ואילך מצות כהונה. פירשתי כפרק קמח (לעיל דף ט.): ורבי שמעון בני אחרן נדרש לפניו ולאחריו. ואם מאמר ומי פליג רבי שמעון אלא בלל כשר ויש לומר דבלל זר גרע דמיחל עבודה ומהאי טעמא ניחא בלל מחוץ לחומת העזרה דבפרק קמא (לפיל דף ט.) דפסול אע"ג דלא בלל כשר אי נמי מכולה מחניסין דייקינן דלא כר"ש מלא יצק ומלא בלל דלרבי שמעון כיון דבעי כהן אי לא עביד פסול ומיהו קשה ממליחה דבעי רבי שמעון קרא ⊅ לקמן מנלן דמעכבא ולמה לי קרא מיפוק ליה דבעינן כהן כדאמרינן וכי חעלה על דעתך שזר קרב אצל מזבח ובלאו האי טעמא ™ בעי דמקמיצה ואילך מצוח כהונה ומליחה אחר קמיצה:

פורט אבי בטוח באה בל המחוד באה לכל מתקרל פריט אבי מינה במחוד באה לישנא: ו) תיכות כמנחת כהנים נמחק: ו) ס"א וי"ל דפריך שפיר דכיון דכשר בדיעבד כי לא בלל והאי גברא: פ) אחד. לשון מהר"פ וע"כ מוקמינן הא במנחת כהנים. תו"ח: ד) כדכתיב וקשץ: פ) נקמצות. נפקא מינה דהאי לישנא: ו) תיכות כמנחת כהנים נמחק: ו) ס"א וי"ל דפריך שפיר דכיין דכשר בדיעבד כי לא בלל והאי גברא: פ) אחד. לשון מהר"פ וע"כ אינם דאי עביד להו בשני כלים יצטרך להביא ב' לוג שמן ודמי לריבה שמנה: פ) טעמא תיפוק לי דמקמיצה:

שימה מקובצת

מתניתין דלא כר״ש דתניא. חולין דף קלב. וא״ת וכי תיסק אדעתין דר׳ שמעון בעי כל הני בכהן וכי אפי׳ דיעבד והא בלילות דאם לא בלל כשר וכי עביד ליה זר אמאי מפסיל אלא ע״כ ר״ש לא בעי אלא לכתחילה לא בעי אלא לכתחילה למצוה וא"כ מאי קאמר מתניתין דלא כר"ש דילמא מתניתין דמכשיר בדיעבד הקאמר וייל דמתניתין משמע לתחילה וחדע דסבר הכי דאמרי אבל קודום לכן זר כשר. אבל קודום לכן זר כשר. אבל תודה לכן זר כשר. מקמיצה ואילך מצות כהונה תו"ח. עוד אנה מהייה תו״ח. עוד אמר מהר״פ אע״ג דבלילה ר״ל לכתחילה ביציקה פסול אפי׳ בדיעבד . כיון דעיכובא כתיב ביה וכי , עביד לה זר הוי כאילו זסרה: כ) והקבלות. וא״ת . הלא זו א) עצמה קבלה היא והלא זו א) עצמה קבלה היא דאמרי׳ בזבחים והקריב זו קבלת הדם וי״ל דבעי אשאר קבלות דלאו דשלמים דקרא דהמקריב אל מיירי אלא בשלמים וא"ל א"ל א"ל אמאי לא תני זריקות משום שאר זבחים וי"ל ב) דהו"א בכל הזאות. תו״ח: גן במנחת כו׳ וא״ת אכתי קשה ממליחות דמתניתין משמע לא מלח כהן אלא זר ובמילתא דר"ש מליחות בעי כהן דא"ל כאן הוי ליה לא מלח כלל אבל בזר פסולה דהא מליחה בראשו של מזבח ואי אפשר לזר לעלות על גבי המזבח. תו״ח: כאן במנחת כהנים. וא״ת היכי מצי לאוקמי וא"ח היכי מצי לאוקמי במנחת כהנים והלא חני הקמיצות ומנותר מהנים אינה נקמצות וייל דמילי מילי קתני לא קאי קמיצות אמנחת בחנים אלא אשאר מנחת וא"ח מ"מ מתניתין דלא כר"ש דקתני לא פתת כהן אלא זד ורובא אמרת כהן דפתיתות צריכות כהן ואין . לומר (דהכי) ודהכאן מיירי במנחת כהנים דהא אמר לקמן בפ׳ אלו מנחות מנחת לקמן בפ" אלו מנחות מנחת כהנים כיון שאין בה קמיצה אין בה פתיתה וי"ל כדאמרינן לעיל כי לא פתת כלל והכא מ"ט מצריך כהן למצוה בלבד א"ג הא דאמרינן לקמן דאין בהם דאמרינן לקמן דאין בהם

פתיתה ר"ל פתיתה הראויה לארבע אבל מ"מ פתיתה